

vist ikke retlig Virkning i den Forstand, at der i Genhold dertil bliver udnævnt en eller anden Embedsmand, at der i det Hele bliver kreeret Et eller Andet; men enhver Beslutning i Thinget har den retlige Virkning, at den er nødvendig for at skabe Ret i Landet. Saa længe Beslutningerne her gaa imod Ministeriet, skabes der ingen Ret i Landet, men vi blive ved at leve under de samme lovløse og uretlige Tilstande som nu. Ministeriet kan ikke paa det allerringeste Omraade skabe Ret uden vor Tilflutning. Ja, Ministeriet kan regjere vilkaarlig, det kan begaa den ene Uretfærdighed efter den anden og krænke Grundloven, det behøve vi ikke at hjælpe det til; men skabe Ret i Landet, gjøre Nogetsombest, om end nok saa Lidet, lovligt, kan Ministeriet ikke uden os. Nu tror jeg ikke, at den Tilstand af vedvarende Lovløshed, som vi for Tiden leve under, er i Længden, jeg vil ikke sige holdbar, men blot taalelig; det er den ikke, og det er aldeles utvivlsomt, at der mere og mere danner sig en bestemt offentlig Mening, der forlanger, at den nuværende Tilstand skal afløses af ordnede lovlige Tilstande. Jeg paastaar derfor ikke, at der ikke kan være Mange, der maaste ellers ikke bryde sig meget om Politik, og som maaste ellers skiumne ønske, at der havde været mindre skarpe Partiforhold, men som i det Hele taget ikke ere stort med deri, maaste Mange, som ikke ere enige med os eller med den Side, hvortil jeg hører, iblandt de Menneſter, jeg her nævner, men det er utvivlsomt, at med hver Dag vøxer deres Antal her i Landet, der ville, at vi skulde komme til ordnede, rolige politiske Forhold, og det sker ikke derved, at man støtter en Regjering i dens voldsomme, hensynsløse Brud paa Grundloven imod det, som hele Verden jo erkjender, er Grundlovens bestemte Mening og Folkethingets Ret. Det sker ikke ved at gaa den Vej, det sker ved at enes om Grundlovens Forstaaelse, men ikke ved blindt at følge et Ministerium paa Grundlovsbrudets Vej. Hvis det altsaa virkelig laa det ærede Medlem paa Sinde her at bringe ordnede, lykkelige Tilstande tilveie, vilde han ikke være saa ivrig med at paastaa, at det var ligegyldigt, hvad der var sket i denne Sag, og at det var ligegyldigt, om Ministeriet brød Grundloven den ene Gang efter den anden, men saa vilde han influere paa sit Parti for at faae det til at være enigt med os om, at Grundloven skal holdes. Jeg tror i Øvrigt, det er overflødig at insistere videre derpaa, det ærede Medlem har jo sagt, at det om Grundloven kom ikke ham ved, og derfor antager jeg ogsaa, at han vil stemme imod den Beslut-

ning, som jeg fastholder og altsaa derigjennem tilkjendegive, at han og hans Parti finder det rigtigt og grundlovmæssigt, at Regjeringen, naar den ikke kan faae en lovlig Bevilling, naar den slet ikke kan faae nogenſomhelst Bevilling, saa tager de Pengene, som den selv ønsker. Derved vil han have vist den danske Befolkning, at han og hans Venner staa paa den rene og klare Absolutismes Grund, og naar vi ikke kunne opnaae det, at det ærede Medlem bliver enigt med os i at holde Grundloven, er det os kjæreste, at de i Befolkningens Dine komme til at staa saa rent og klart paa Absolutismens Grund, som muligt. Det er ingen Skade til, at de fuldt ud vende Kulør op, thi saa veed man derigjennem, at det Standpunkt, de staa paa, er Standpunktet fra før Grundloven, fra Christian den 8de og Frederik den 6tes Tid. Det finde de lovligt og rigtigt, at naar Kongen ikke kan faae Rigsdagens Samtykke, saa tager Regjeringen hvad den vil. Grundlovens § 2 skal efter deres Mening forstaaes saaledes: Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening, indtil Kongen en Dag behæger at tage den ganske alene, saa er Rigsdagen gaaet ud af Spillet. Naar saadan Noget bliver konstateret, er det godt, det har sin Nytte, og jeg anerkjender, at det ærede Medlem benytter Leiligheden i Dag til at konstatere den Stilling, de have udenfor Grundloven.

Thomsen: Det ærede Medlem kan være fuldt overbevist om, at jeg altid skal være parat til at bekjende Kulør, og at jeg aldrig skal fornægte hvad jeg har sagt, men jeg erkjender ikke, at det er den rette Kulør, som det ærede Medlem har behæget at tournere op. Hvad min Afskuelse er, forbeholder jeg mig at lægge i mine egne Ord, og tillader ikke det ærede Medlem at lægge i mine Ord. (Stemmer: Handlinger.) Ærede Medlemmer ville maaste være saa venlige ikke at afbryde mig. Handlingerne skulde vi senere komme til. Jeg vil lige overfor det ærede Medlem gjentage, hvad jeg har sagt tidligere. Der blev ved 1ste Behandling udtrykkelig — det staaer i Rigsdagstidenden Sp. 1035 — udhævet, at Regjeringen fortsatte Statens Styrelse ved Hjælp af en uunderstrevet kongelig Resolution, der ikke var kontrastigneret, og der blev senere fra det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) rettet et Angreb paa Regjeringen, fordi den regjerede paa en mundtlig Resolution og saaledes har stude Hans Majestæt Kongen frem. Det ærede Medlem spørger, hvorfra jeg veed, at det ikke forholder sig